
കേരളം

വിഷയ - വി. കുറുപ്പൻ

කෝරළි මුකෝවිසකි

සෙහිසුඩ

මලික් ප්‍රකාශනයෙන්

වයසක් මිතුරෙකි මෙහිකුට
සිහි ඇත කුමට ද වැඩිපුර

සබ දක් විදිනොත් මෙහිකුට
සිහි හමු වී සුච වනු ඇත

වත්තේ කුසුරේ කැමේ
සිහි හා සතුන් කුරුලු

සතු කුරුමිනි හා වයස වන
වළ දෙන්නන් එම බැටළුවේ

මෙහි පැවිණෙන සැම දෙන සැම
ලබති වෙදකම් හෝ මිද ව මොහු

සෙස්තර
විස්තර

දකුණින්
තියැකින

කොළේ
කුලේ

වලසුන්
සාදුන්!

දෙසකින්
මොහු!

දවසක් කවියෙක් සිත්ත වෙත
"බමරෙක් ම සිටට ඇත්තැ" යි
ලුම්මා ගත් මුහුණෙන් බල
"නානෙට ඇත්තැ" කීව
හා කෝනා කඩිමුඩියේ
ඇවිදීන් අඩමන් මේ ලෙස

"මුළු වියක් මහ පාරේ
මගේ පුතා එකට යට
"මගේ පුතා සුදු පුරුකල් රන්
මේ දූත මා හද වාඩිනු

"ඇවිදීන් දෙ කකුල කපලා
කොහොම සිටින්න ද මා හද
වියට පුතාගේ දෙකකුල කැපිලා
ඉටසනු මා දූත හදවිනි මෙලිලා

"එසා අඩන්නට! එසා
පුතාට විදියෙ යළිත්
කෙර මෙන් සිත් සන්තෝසෙන්
අලුත් කකුල් මට පුරවනි
එවසා මේ ලෙස මේ වදන්
හා කෝනට කැනපුඩා
දෙකකුල් තැනි පුරුකල් හා
කෙතකුඩ දෙස්තර වෙත ගෙන
දෙස්තර අලුතින් කකුල්
මසලා දන්නා තැනි
දත් ඇසින් විදියෙ හා
නටන්න පුරවන් සිනා
මෙය දුටු හා මැනිමිය උඩ පැන
නැවුඩා සන්තෝසෙන් ඉතිරි
පුරුකල් පුතු හා රවුමට
සිතාසුණ කටු කළුදිත්
"මගේ පුතා පුටු කළ පිය
සිහි හට මම කුනි පුදම් කොසෙන්

ආවා
කීවා;
පැවසෙක්
කිකිළියක්
ආවා
කීවා;

ආවා
දුටා!
කද
කොහොම ද?

දම්මා
වම්මා!

අඩන්නට!
නටන්නට;
ඉන්නට
දෙන්නට!"
එකිකර
දෙස්තර
තැටවා
ආවා
දෙකක්
වෙනසක්!
පැවියට
විදියට
පැන
යන
කැරකි
මිහිසි
දෙස්තර,
වර!"

පිටිලෙන් වෙළඳින පිටි ලඩ
 එ තැනට දාඩා වෙහෙත්
 උන මේ මොහොතක ඉඳල ද
 දෙවියෝ පමණකි ඒ හැන
 "මේ දන් මේ විදුලි පුවත කිසි තමට
 හිතේ මෙක එයා දැන්ම" කියා හිටිල
 "එන්න දැවිත් අප බලන්න හිතටත්
 එන්න අපිකාඩ්ව දන් මෙකිකඩ
 දැවිත් එමේ දරු පරපුර ලෙඩින් දුකින්
 මෙරා මොහොත" යි කියා විදුලි පුවත

කැහලා
 දුටලා
 එන්නත්
 දන්නත්!
 දාඩා
 කියා
 දෙන්නර
 දෙන්නර
 බර
 දර

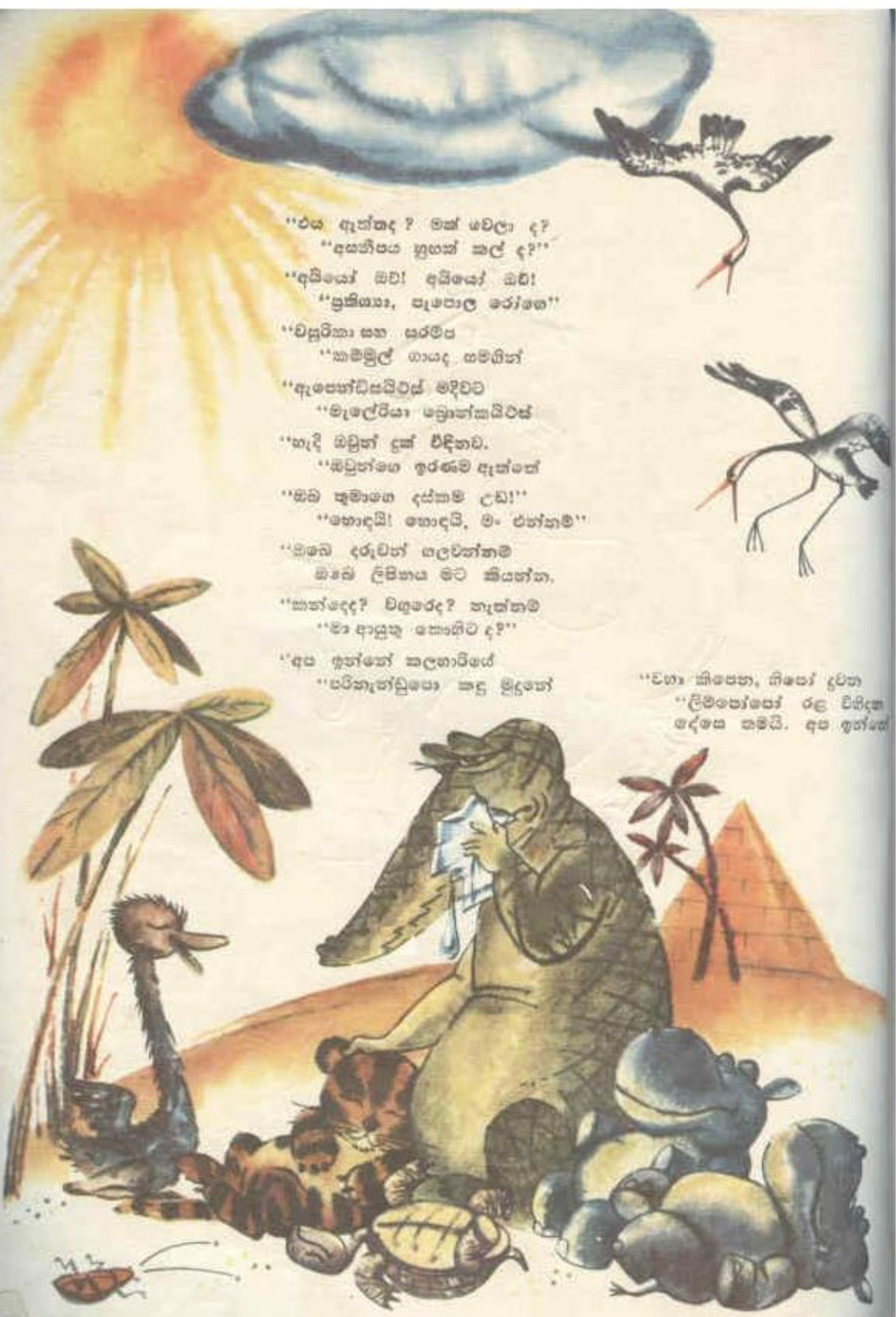
"එය ඇත්තද? මන් වෙලා ද?
 "අසනීපය හුහන් කල් ද?"
 "අයිගෝ ඔව්! අයිගෝ ඔව්!
 "ප්‍රතිශ්‍යා, පැපොල රෝගෙ"

"වසුරිකා හන සරම්ප
 "කම්මුල් ගායද හම්මින්
 "ඇපහන්ඩිසයිට්ස් මදිවට
 "මැලේරියා ප්‍රොක්කයිට්ස්
 "හැදි මවුන් දුක් වීදිනව.
 "සිටුන්ගෙ ඉරණම ඇත්තේ
 "සිබ් කුමාගෙ දස්කම් උඩ!"
 "හොඳයි! හොඳයි, මං එන්නම්"

"ඔබේ දරුවන් හලවන්නම්
 සිංහ ලිපිනය මට කියන්න,
 "කන්දෙද? වගුරෙද? නැත්නම්
 "මා ආයුතු කොහිට ද?"

"අප ඉන්නේ කලහාරියේ
 "පරිනැන්ඩ්‍රියො කඳු මුදුනේ

"එහා කිසෙහ, ගිසෝ දවන
 "ලිමරෝසෝ රළු විහිදන
 ගද්දෙහ කම්බි, අප ඉන්නේ

ගමන අරඹුවා පෙති කුඩ දොස්තර
දුවගෙන යනවා පෙතිකුඩ දොස්තර
කළමිටියාවත් වගුරුදු පසු කර
යමින් මෙසේ කීවා අපේ දොස්තර

"ලිමිපෝපෝ, ලිමිපෝපෝ, ලිමිපෝපෝ"
සත් සැරේව ගිම වැටිලා රැකවර ආවා
පෙතිකුඩ ආපසු හැරීයත් අසහර ද මේවා
පෙතිකුඩ දොස්තර ඇදගෙන වැටුනා
ගිම ගිම සිහින් සිහින්ම ඇතුනා

"මට නරි වෙහෙසයි
නැගිට යන්නට බෑ

අළු පාවැඬි වෘක්කයන් එමෙව්ලේ
දොස්තර වෙත දුව ගියා කළමිලේ
"මෙර කර පිටින් යන්නට එනු මැන
"සබ ගෙන යන්නෙහි වෙහෙසන් අපමන"

අළු පාවැඬි කඩි වෘක්කයෙකුගේ පිට
දොස්තර පෙතිකුඩ නැගුනා එම මීට
දොස්තර වුවහෙයි
එකම වචනයයි

"ලිමිපෝපෝ, ලිමිපෝපෝ, ලිමිපෝපෝ"

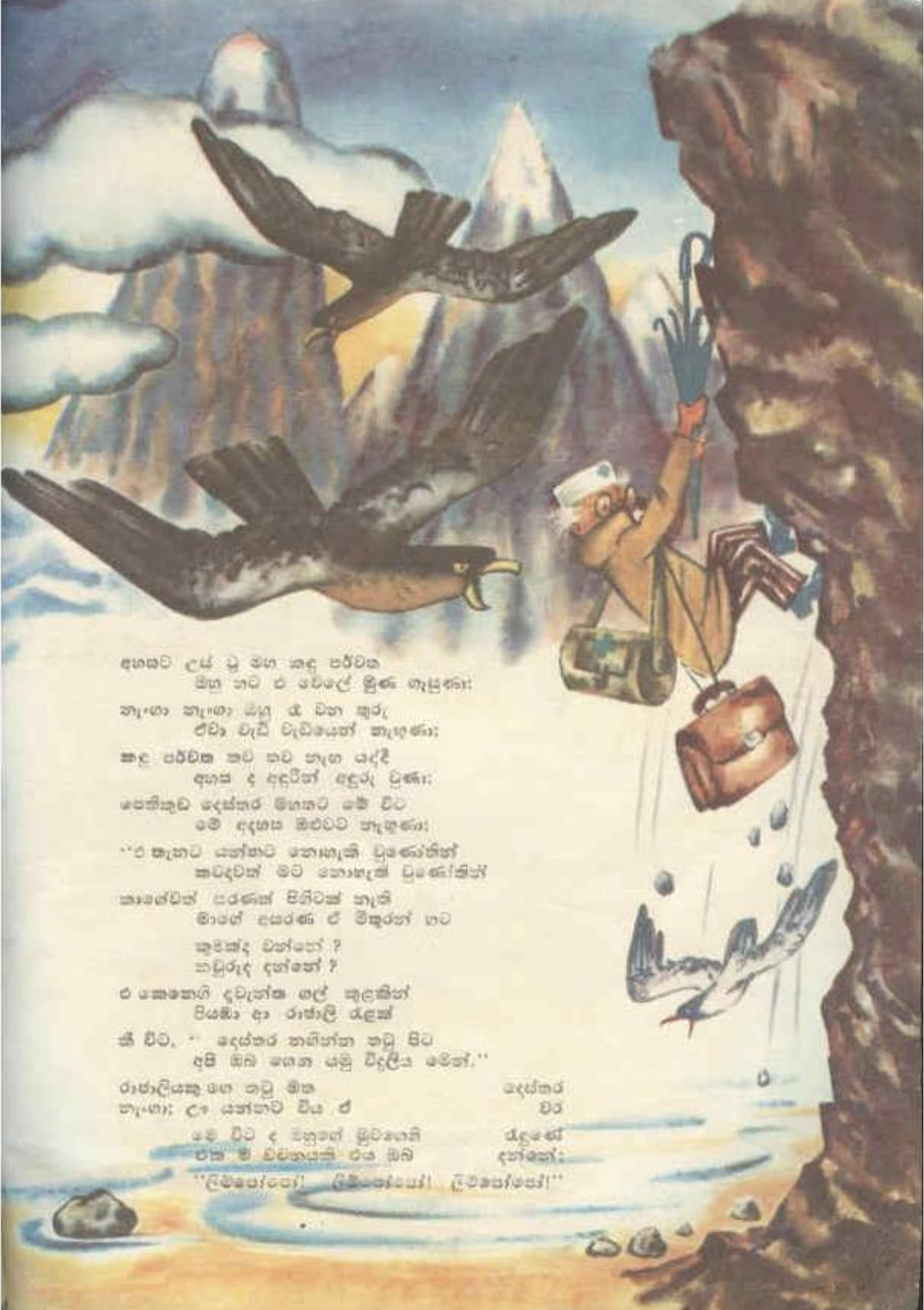
ඉක්මනින් ම මෙම කට්ටිය මුහුදක් වෙත ආවා
 එහෙය උසට නැගී රළු පෙළු තියාකරු බව පෙනී යයි
 පුළුන් කැළැල්ලක් මුහුදේ මත රළු පෙළු තියාකරු
 කොස්සිය යමින් මෙයින් ගිලින්නා තැන් කෙරෙහි
 “මෙම මුහුදේ මම ගිලිගොස්—මුහුදු පතුලට ම යනු ඇත
 එතෙක්ම අසරණ මිතුරන්—හට පිහිටක් වෙතැ කවුරුද?”
 එතෙක්ම පිහිට දිය කඳු
 කල්මසකු මත මත පිටවත්
 “නමින්න දෙස්තර පිට උඩ
 ගමනේ දඩුවන් වනු නැත
 මහා නැවක් යන මිනිසකු
 රෙගෙන යන්නාම වියලිය

එතෙක්ම දෙස්තර මහතා
 නැගීයා ඒ කල්මස මත පිට
 මෙම පිට ද කුහුලන් මුහුදෙහි
 එත ම වඩනායකී එය කිසි
 “ලිමසෙරෙහි! ලිමසෙරෙහි! ලිමසෙරෙහි!”
 පෙණිකුඩ
 උඩ
 දැනට
 දන්නා

මාගේ
 පටියන්;
 වාගේ
 හාගේ!!”

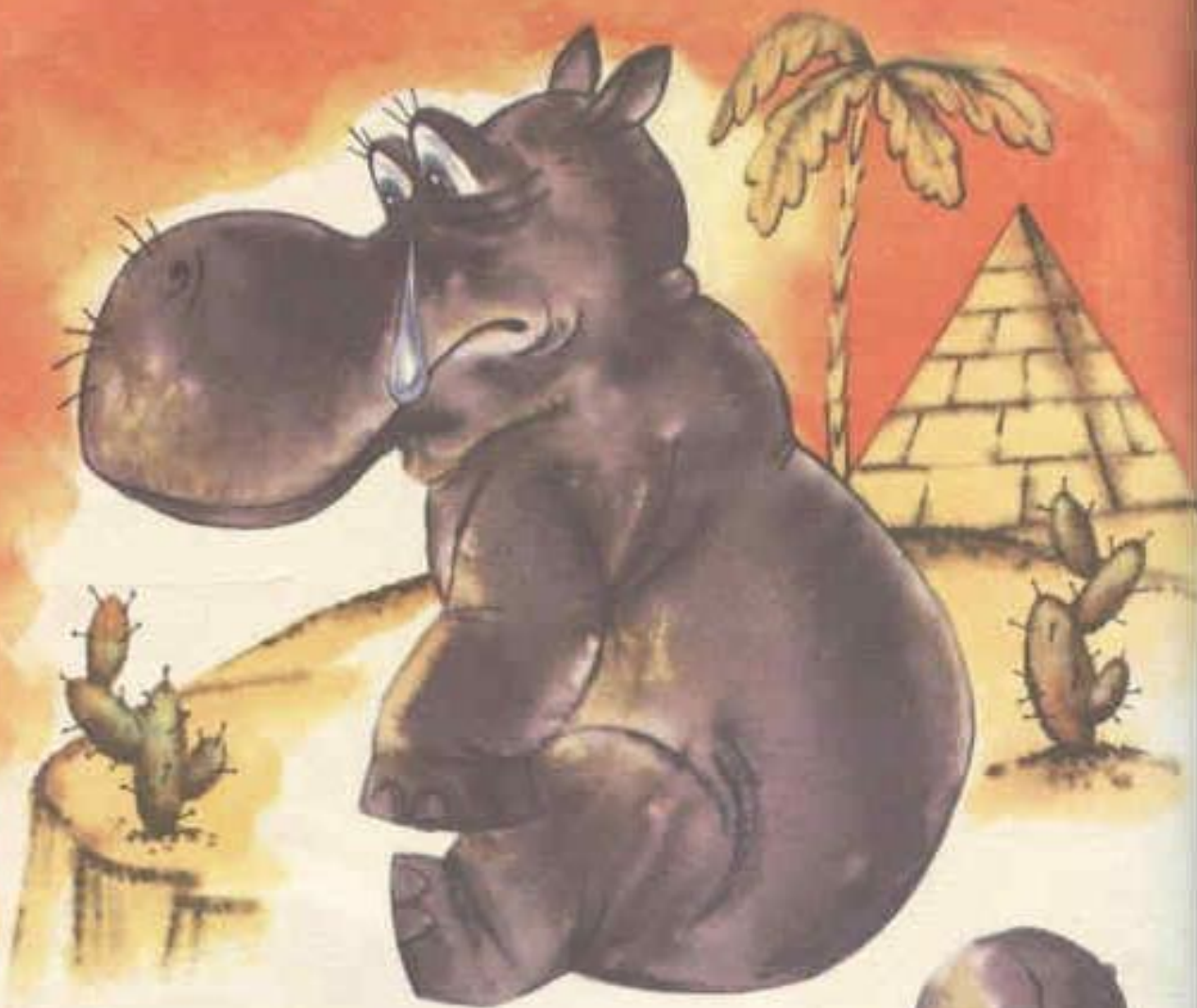

අහසට උස් වූ මහ කඳු පර්වත
සිඟු හට එ වෙලේ මුණ නැසුණා
නැංගා නැංගා සිඟු රි බන කුරු
එවා වැඩි වැඩියෙන් නැංගුණා
කඳු පර්වත කට කට නැග යද්දී
අහස ද අඳවන් අඳුරු වුණා
පෙතිකුඩ දෙස්තර මෙතට මේ වට
මේ අදහස මිච්චට නැංගුණා
“එ කැනට යන්නට නොහැකි වුණේනිත්
කටදවන් මට නොහැකි වුණේනිත්
කෘතේවත් පරණත් පිහිටත් නැති
මාගේ අයුරණ ඒ මිතුරන් හට
කුමක්ද වන්නේ ?
කවුරුද දන්නේ ?
එ කෙනෙහි දවැන්ත ගල් කුලකින්
පියමා දා රාජාලි රැළක්
නි වට, “ දෙස්තර නහින්න තවු පිට
අපි සිබි ගෙන යනු විදුලිය මෙත්,”
රාජාලියකු ගෙ තවු මිස දෙස්තර
නැංගා; උද යන්නට විය ඒ මර
මේ වට ද සිහුගේ මුට්තෙහි දෙස්තර
එක් මි මිමනයකි එය සිබි දන්නේ;
“ලිමපෝපෝ! ලිමපෝපෝ! ලිමපෝපෝ!”

අප්‍රිකාවේ මහ දවැන්ත
 ලිම්පෝපෝ වෙත, තම දුක් බර
 හඳවන ආරා අඩි අඩි
 ගිලෝ වාඩි වී සිටියා.

අප්‍රිකාවේ ගහන් යවම
 වෙලා බලා හත්තු ගමන්
 ගිලෝ මෙසේ බලා ඉන්නා
 තිල් මහ සමුද්‍රය දෙසයි!

"අයිසෝ! දෙස්තර
 පෙතිකුඩ මහත මහ
 කැටි කඩද පද්
 මෙ කැනට එන්නේ?"

"කඩද ද ඔහු මෙසේ ඇවිත්
 ලෙසින් බලන්නේ"
 අසමන් රයිසෝල ඇතුත්
 දුටු පැන යන්නේ!
 නො ඉවසිලි ව වෙලිපෝනෙන්
 කතා කරන්නේ,

"කඩද ද ඔහු මෙසේ ඇවිත්
 ලෙසින් බලන්නේ?"

මහ පාණින් වැහිරී ගියේ
 ගිවිසීම ඇත ඉක්ක ගසන ලෙසට
 කැන්කුම් දෙහි නිසා හිඳිනු තිබේ
 දළුලන් ඇත මොඩ බඩවල් තිබේ

මෙහිලා
 වැළඳිලා
 ඉවසලා
 මිහිකලා

සැස්බර බිහිවුන් තද
 බිහිවුන් දඩහන්සේ උරු සැවවු

දහනිසෙහි
 මෙහි

ලස්සන පුරකල් සැස්බර බිහිවුන්
 වැළඳෙහි හඬමින් කුරු කුරු ගාමින්!

උන්ට සරම්ප ද
 කම්පුල් ගාය ද ඇත
 උහුරු මව්දනා
 වැළඳී ඇතිමෙන් මකඳිවිය නැත

ඇසෙන්බිසයිවිස
 මලාත්තයිවිස
 මොත්තයිවිස
 ගිස

උණයෙන් මෙලෙමින් හඬමින්
 පැවවුන් ඇත දෙමනසමෙන්

වැහිරී
 ඉතිරි

"හැම ද අපි සැම මේ
 ඉඳිමු ද දෙස්බර මෙහිකුට

දහන්දමිනි
 නාමිනි?"

උන් දුටින් ම සිදුණු දැනි
මහ මෝරෙක් ගැඹුරු ප්‍රවැනි
පොළොවෙහි වැනිවි ගෙන ඇති;
දරු කැළ මෝරෙක් පෙළෙති.

ආ ගේ අසරණ මෝර පැටර වන
ඉන්නේ සියතරු තත්ත්වයකයි!
එ තරම් දිවියෙහි එ තරම් සිදුණු වූ
උන් වන දිව රැ කැන්කුම් දෙයි!

අයිසෝ! අසරණ පළඟුවියා
කුහල කර ගෙන ඇත කකුළක්!
අයිසෝ! අසරණ පළඟුවියා
උළක්කු කර ගෙන ඇත කලවක්!

නටන්නෙ නැ සිහු; පනින්නෙ නැ;
අඩනු වියා, හි ගසන්නෙ නැ.

අඩමින් ඉති බිඳිමින් මෙහි ඉන්නා
දෙතෙතින් සිහු උණු කදුරු මලන්නා!

“අයිසෝ! දැන්තර පෙතිකුඩ
කප්ප හිමි සිහු මෙ කැනට
කොයිබ ද?
ඒම ද?”

දත්ත බලන් - අර දහස දින
 රාජාලියා දෙ දෙනෙක් එක් - හා !
 විනාඩියෙන් දහසකට වෙන
 උන් එතු දෑස සියසිමින් වහා !

එකතු වෙ නවු මත ලොව පරසිදු වු
 දෙස්තර පෙතිකුඩ හිද හෙහා ඉත්තො;
 බිතවන් දෙස්තර රෝගීන් නැම වු
 සිවුන් වෙ හැලවුම්කරු වත්තෝ !

"ආයුබෝවන් ! උප්පාව !" යනුවෙන් දෙස්තර
 කෑ පසුවා; එවිට සියලු දෙනාම හෙත්තුර,
 "ආයුබෝවන් !" කියා පිරුණු තෙත් කදලින් බිර
 සිළිහත්තා සෑම දෙනා පෙතිකුඩ දෙස්තර !

රාජාලියා කව දුරවත් හෙමින් පහන් වුණා ;
 හෙමින් හෙමින් පහන් වෙලා පොසලාවෙ තතර වුණා !

සිටිම බැහැල දෙස්තර මෙඩි පැටවු අහට
 පැමි, මාමලේඩි ද පැමි, උන්ට හොඳට
 ගිහො පැටවු අහට ගිහින් බඩට කටවු
 පැමි කැටිලිත් පෙලිත් දුන්නා, උන් ගේ උණ බලලා!

ඉන් පසු කයිගරයෙන් හා ව්‍යායාස වෙතට
 ඉන් පසු කෝපයෙන් පැමිණි චිඳුරු වෙතට

මේ හැම දෙනට ම පෙනීයුම් දුන්නා රස පැමි
 උණු කිරි, බිත්තර සමගින් දුන්නා රස පැමි
 උණු කිරි බිත්තර සමගින් දුන්නා රස පැමි
 සුව කරන්නා මෙඩි, පෙනීයුම් දුන්නා රස පැමි

ඒ කල් අහසයි දැවල් අහසයි
 දැවල් අහසයි ඒ කල් අහසයි
 දැවල් අහසයි ඒ කල් අහසයි
 දැවල් අහසයි ඒ කල් අහසයි
 දැවල් අහසයි ඒ කල් අහසයි
 දැවල් අහසයි ඒ කල් අහසයි
 දැවල් අහසයි ඒ කල් අහසයි
 දැවල් අහසයි ඒ කල් අහසයි

වරමින්
 කරමින්
 බලමින්
 වෙමින්,

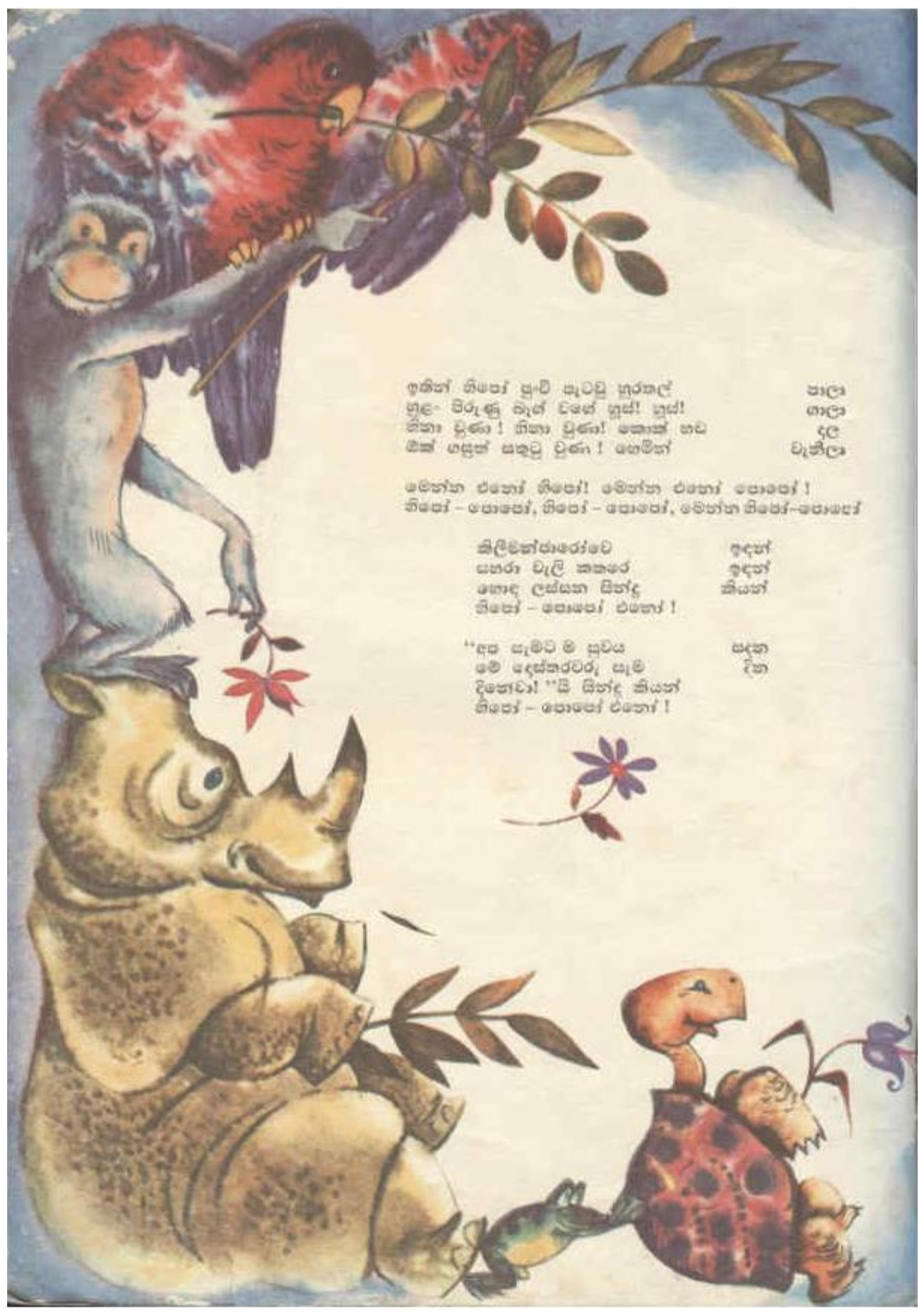
වෙසානෙ දි ඔහු පියලුම් පැටවුන්
 සුව කර දමමි ලෙඩ
 සුව කර දමමි ඔහු ලෙඩ රෝගෙන්
 කිහි කිහි කිහි හා සෙත්තට පිනාහා
 දන් හැම පැටියම්
 පැද්දි කැරකි නැටුණ පැත්තා
 උන් ඉතිරි යන

රෝගෙන්
 සුදාම්
 සත්තෝසෙන්!

අර බියකරු මහ මර්දා
 අදුරු දිසේ ඉති මරලා
 පියසු වැටුණු එකකක් වගේ
 හිනා පුණා ! හිනා පුණා !
 හිනා පුණා ! හිනා පුණා !

ඉතින් හිසෙත් සුංචි සැටවු හුරුකල්
හුළු- පිරුණු බැග් වෙත් හුස්! හුස්!
හිනා වුණා! හිනා වුණා! කොත් හට
මිත් හසුත් සතුටු වුණා! හෙමිත්

පාලා
හාලා
දල
වැනිලා

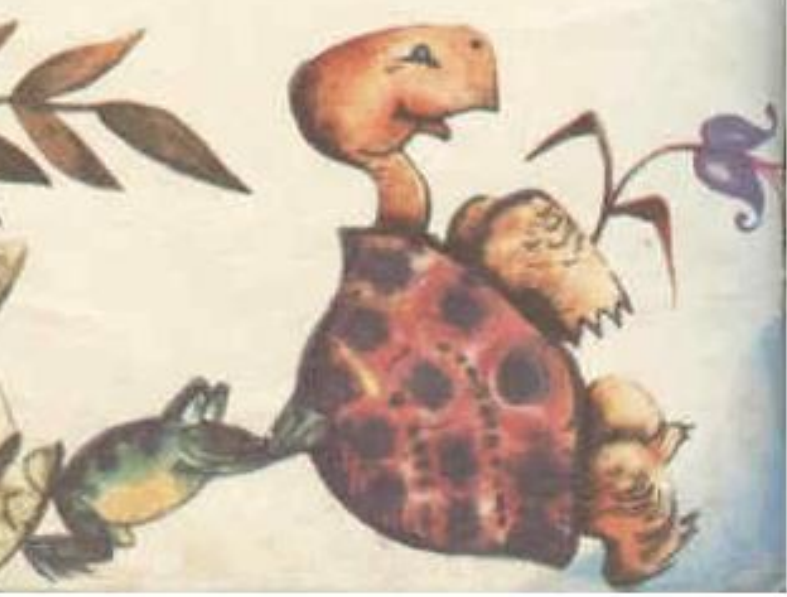
මෙන්න එතෝ හිසෙත්! මෙන්න එතෝ පොසෙත්!
හිසෙත් - පොසෙත්, හිසෙත් - පොසෙත්, මෙන්න හිසෙත්-පොසෙත්

කිලිමිත්තායෙත්වෙ
සෙරා වැලි කකුර
කොඳු ලස්සන සිත්ද
හිසෙත් - පොසෙත් එතෝ!

ඉඳන්
ඉඳන්
කියන්

"ඳස සැමට ම සුවය
මේ දෙස්කරවරු සැම
දිනෙලා! "සි සිත්ද කියන්
හිසෙත් - පොසෙත් එතෝ!

සඳන
දින

කොරනි වෘත්තවේ
දෙසින් පෙනීයන
වික්‍රම, කුරුමාවේ
පාලි ප්‍රකාශනයේ
අග, ඩ. ඩ. ඩ. දේ පිළිබඳ
© KIL HARTSHORN - MARCH 1978

© 1978 HASTINGS - MARCH 1978